

ÉLETTÜNK

XLIV. évf. 9. szám (44. Jg. Nr. 9)

Az európai magyar katolikusok lapja

2012. szeptember

IMA NÉLKÜL LEHETETLEN

A Szentatya az imádságról

XVI. Benedek pápa augusztus folyamán a szerdai kihallgatásokat megelőző katekéziseiben az imádságról és az Egyház történetének néhány „nagy imádkozójáról” beszélt. Szent Alfonzot, a XVIII század egyik legkedveltebb szentjét idézve rámutatott: az életben ima nélkül nem lehet boldogulni, különösen a legnehezebb helyzetekben és megpróbáltatásokban van rá szükség.

„Aki imádkozik, üdvözl, aki nem imádkozik, elkárhozik” – tanítja Liguori Szent Alfonz. Elnyerni az üdvösséget ima nélkül nagyon nehéz, sőt lehetetlen, míg az ima által az üdvösség biztossá és könnyűvé válik. Ezért mindig bizalommal kell kopogtatnunk az Úr ajtaján, aki mindig gondoskodik gyermekeiről. Nem szabad félnünk attól, hogy Istentől kérjünk segítséget, és hozzá forduljunk nehézségeinkkel. Ő ugyanis mindig megadja nekünk azt, amire szükségünk van – magyarázta a pápa Szent Alfonz tanítását az imáról.

Mint mondta, fel kell tennünk a kérdést: mi a fontos számomra az életemben? Szent Alfonz erre így válaszol: „Az egészség és azok a kegyelmek, amelyek ezt biztosítják”. Itt azonban nemcsak a testi, hanem a lelki egészségre is gondolni kell, amelyet Jézustól kapunk ajándékba. Szükségünk van felszabadító jelenlétére életünkben, amely által teljes emberekké válhatunk. Csakis az imával fogadhatjuk be Őt, és vele együtt a kegyelmeket szívünkbe. Gyakran felismerjük a jót, de nem tesszük. Az imával ez sikerülni fog – hangoztatta a pápa. Az Úr tanítványa tudja, hogy számos kísértésnek van kitéve, ezért mindig Istenhez fordul segítségért az imában, hogy győzedelmeskedni tudjon fölöttük.

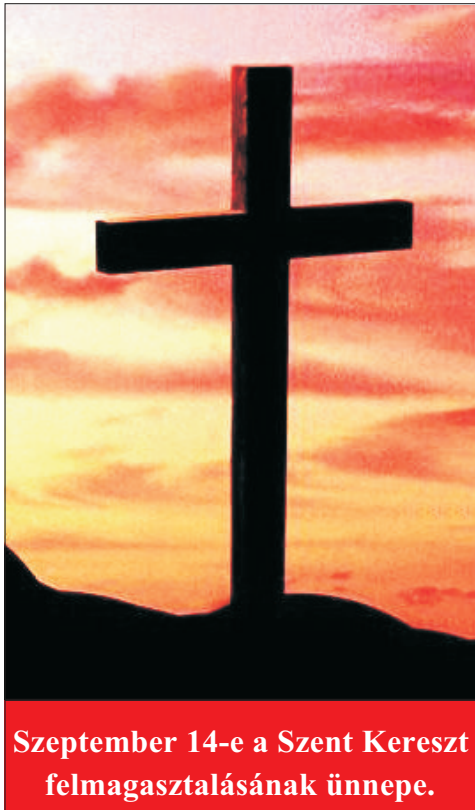
Benedek pápa ezt követően a Szent Alfonz által is sokat idézett Néri Szent Fülöp példáját állította a zárandokok elé, aki így imádkozott reggelenként: „Uram, tedd kezeidet Fülöpre, mert ha nem, akkor Fülöp ma meghazudtol téged”.

(Folytatás a 2. oldalon)

ÁLLAMI KITÜNTETÉSEK SZENT ISTVÁN ÜNNEPÉN

A Parlament kupolatermében augusztus 20-án átadták hazánk legrangosabb állami kitüntéseit. A Magyar Érdemrend Középkeresztje polgári tagozat kitüntetését Ader János köztársasági elnök nyújtotta át Kocsis Fülöp hajdúdorogi és Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspöknek. A kitüntetéseket a nemzet szolgálatában, az ország fejlődésének elősegítésében, a haza érdekeinek előmozdításában és az egyetemes emberi értékek gyarapításában kifejtett kimagasló tevékenység elismeréséért adományozták.

A köztársasági elnök megbízásából Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere ugyancsak magas állami kitüntetéseket adott át augusztus 16-án – a kitüntetettek közt több

Szeptember 14-e a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe.

Nagy és értékes kincs a kereszt. Nagy a kereszt, mert általa kaptuk legnagyobb javainkat, és annál számosabbat, minél többet kell tulajdonítanunk ezekből Krisztus csodáinak és szenvedéseinek. Értékes a kereszt, mert Isten szenvedésének és győzelmének a jele. Szenvetésének, mert rajta vállalta Krisztus önként a kínhalált, de győzelmének is jele, mert rajta sebezte meg a sántát, és a halált is itt győzte le; itt tört össze az alvilág kapuja, és a földkerekség minden népének üdvössége lett a szent kereszt.

Ezért nevezzük a keresztet Krisztus dicsőségének és Krisztus felmagasztaltásának. Tekinthejük kíváncsú helynek, de tekinthejük Krisztus értünk elszenvedett gyötrelmei befejezésének is. Hogy pedig Krisztus valódi dicsősége a kereszt, hallgassuk meg, mit mond erről Ő maga: Most dicsőül meg az Emberfia, s az Isten is megdicsőül benne, és szüntelen meg fogja őt dicsőíteni (Jn 13,31–32). És ismét: Most te is dicsőíts meg, Atyám, magadnál: részesíts abban a dicsőségben, amelyben részem volt nálad, mielőtt a világ lett (Jn 17,5). Vagy más helyen: Atyám, dicsőítsd meg nevedet! Erre szózat hallatszott az égből: Megdicsőítettem, és ezután is megdicsőítem (Jn 12,28). Mindezekkel világosan jelzi azt, ami a keresztnek akkor végbement.

(Szent András krétai püspök)

VANNAK SZENTJEINK, VANNAK PÉLDAKÉPEINK

Bátran meg kell vallanunk hitünket, elsősorban életünkkel, akkor is, amikor ez egyeseknek nem tetszik, vagy éppen ellenkezik a korszellemmel – mondta a Szent István-bazilika előtti téren tartott szentmise szónoka, Jakubinyi György gyulafehérvári érsek. Krisztus örömhíre örök érvényű, változatlan, de ezt az örömhírt korunkban kell megélni és kortársaink nyelvén hirdetni.

A Szent István-bazilika előtt zsúfolásig megtelt téren tartott szentmise főcelebránsa Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek volt, vele koncelebrált Alberto Bottari de Castello apostoli nuncius, Jakubinyi György, valamint Augustine Ukwuoma nigériai püspök, továbbá a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai.

A szentmisén részt vett III. Theophilos jeruzsálemi pátriárka, Hilarion ortodox püspök és Arsenios Kardamakís, Ausztria görög ortodox metropolitája, Magyarország és Közép-Európa exarchája is. A protestáns egyházak képviselőjében jelen volt Szebik Imre, Lachner Pál, Steinbach József püspök.

A szentmise kezdetén Erdő Péter bíboros köszöntötte a megjelenteket.

„Szent István király sziklára építette életét és országát. Ez a szikla pedig maga Krisztus, az élő vizek forrása – mondta. Ha a szikkadt földet megöntözik, kivirul az élet. Ha szétszórta, elfasult lelkünket megöntözi a remény és az isteni kegyelem, akkor csodálatos dolgokra leszünk képesek. Életünk, az emberiség sorsa, a népek történelme nem a véletlen játéka csupán. Isten gondviselő szeretete kíséri népünket is az évszázadok útjain” – fogalmazott.

A bíboros köszöntő szavai után megál-dotta az ország kenyerét, amelyet két, népviseletbe öltözött fiatal vitt az oltár elé.

Szentbeszédében Jakubinyi György gyulafehérvári érsek az életszentségről szólt. Tágabb értelemben az üdvözült lelkék mind szentek – mondta. Az üdvösséghez vezető úton segítenek bennünket példaképeink: azok a szorosabb értelemben vett szentek, akiket az Egyház állít elénk. Szent István király ilyen példakép

Jakubinyi György az életszentségről szólt

a magyarság számára. Életét, családjá életét és országa alapjait Krisztusra építette. Mindez ma is érvényes, eleven példa. Egyéni életünket a kereszttségben építettük Krisztusra, a sziklára, a bérálás szentségében pedig felnőtként megerősítettük mindezt. Ha minden megkeresztelt

ember komolyan venné ezeket a fogadalmakat, az a társadalom javára válna – figyelmeztetett Jakubinyi érsek.

Szent István király, Boldog Gizella és Szent Imre herceg alkotja az első magyar

Erdő Péter megáldja az új kenyeret

szent családot. A család nemcsak az Egyház legkisebb élő sejtje, hanem a társadalomé is. A nemzet jövőjét csakis a krisztusi keresztény házasság biztosítja, az első magyar szent család példájára.

Az érsek felhívta a figyelmet: bátran meg kell vallanunk hitünket, elsősorban életünkkel; akkor is, amikor ez egyeseknek nem tetszik, vagy éppen ellenkezik a korszellemmel. Krisztus örömhíre örök érvényű, változatlan, de ezt az örömhírt korunkban kell megélni és kortársaink nyelvén hirdetni.

Szent István király halála előtt felajánlotta Magyarországot Szűz Máriának, így lett Jézus édesanyjából a Magyarok Nagyasszonya. Mária országa nem veszt el – ez a mi reményünk – mondta a gyulafehérvári érsek.

A szentmise után indult a hagyományos Szent Jobb-körmenet. Szent István jobb karjának kézfejeklyéjét a honvéd koronaórság hordozta, e mögött vonult Erdő Péter, Alberto Bottari de Castello és a püspöki konferencia tagjai. Ezután következtek a körmenetben az Apostoli Szentszék által elismert szerzetes- és lovagrendek, az apostoli élet társaságai, valamint a plébániák zárándokcsoportjai.

A szentmisén megjelent Áder János köztársasági elnök, Orbán Viktor miniszterelnök, Darák Péter, a Kúria elnöke, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, Rogán Antal, a Fidesz országgyűlési frakcióvezetője, a főváros V. kerületének polgármestere, Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője, Schmitt Pál volt köztársasági elnök, Boross Péter volt miniszterelnök, valamint Réthelyi Miklós volt miniszter, illetve Mádl Ferencné, a néhai köztársasági elnök özvegye és Antall Józsefné, a rendszerváltás utáni első miniszterelnök özvegye.

(nk)

HITÜNK KÉRDÉSEI

Érték-e az emberi szabadság?

Már hittanos gyerekeként is tanultuk, s aztán az Egyház közösségében a legkülönbözőbb megfogalmazásban olvastuk és hallottuk, hogy Isten szabadnak teremtette az embert, és rá bízta a világot. Ugyanakkor a liberális demokrácia kereteiben – vagy annak fedőneve alatt – olykor a klasszikus liberalizmus idejét múlt, szélsőséges formái is előjönnek rejte-kükből. Néha úgy érezzük, mintha Dickens regényei elevenednének meg a jelenünkben. A tömegek tudatában kialakuló zavaros kép pedig azt a meggyőződést általánosítja a szabad-elvűség hallatán, hogy „azt teszek, amit csak akarok”.

A nagyobb baj mégis az, ha az értelmiség választottjai esnek bele a csapdába, azzal, hogy a szabadságot önmagában is értéknek tekintik, és az igazságosság mellé helyezik mint társadalmi alapértéket. Még könyv is megjelent róla. Holott nagyon lényeges a különbség a kettő között. Az igazságosság azt jelenti, hogy mindenkinek megadjuk, ami jár. Ezzel pedig elköteleztük azt az erkölcsi értéknek, meghatározásánál fogva. Ugyanezt azonban nem mondhatjuk el a szabadságról, mert az nincs elkötelezve az értékre, tekintve, hogy lehet vele élni, s ugyanakkor visszaélni is. A szabadság ugyanis a rosszra éppúgy megadja a képességet az embernek, mint a jóra. Tehát kétélű adomány. Ezért a kiváló német morálteológus, *Franz Böckle* megkülönbözteti az értéket a jótól. Szabadságunk olyan nagy jó, amit a Teremtőtől kaptunk, ami azonban értékke csak akkor válik, ha jó cselekedetekre és értékes életformára váltjuk, tehát ha helyesen élünk vele. Ez volna – teológiailag tekintve – az üdvösségre orientált szabadság.

Amikor azonban a liberális szemlélet kilengéseit tapasztaljuk, eszünkbe juthat, hogy ebben sokaknak maga a fogalom okozza a félreértést, vagyis a „szabadelvű” szó jelentése. Ez ugyanis a gondolkodásukban kellően még nem érett emberekben – mint a tizenévesek vagy a tömegek – könnyen az értékelés zavarához vezet. Mint említettem, vannak, akiknek a szabadság ezt jelenti: „Azt teszem, amit akarok”. Akár úgy is, mintha nem volna lelkiismeret, mintha nem lennének erkölcsi törvények. Mintha az erkölcs csak az istenhívőket köteleznél. Sokaknak még a jog korlátai sem számítanak, ha a jogot ki lehet játszani. Az úgynevezett „szabad gondolkodó”

pedig úgy véli, hogy őt nem köti az igazság – ezt a külön nézetet még pápai körlevél is méltán elmarasztalja. És világosan kellene látnunk: a sajtószabadság nem a hazugságnak, hanem a hazugság leleplezésének szabadsága.

Tulajdonképpen megdőbrentő, hogy a bűnözésről szóló amerikai dokumentumfilmek betéteként olyan ismétlődő jelmondatok hangzanak el, amelyek így kezdődnek – a lényegét idézem –: „Amerika a szabadság földje, amelyen évente tizenhétezer gyilkosságot követnek el”. S csak a későbbiekben hangzik el, hogy ez az „álmok földjének” árnyoldala, miközben a nemi erőszak jóval nagyobb számáról már nem is esik szó, sem a bankrablásokról, amelyek napirenden vannak, és olykor emberéleteket követelnek. De hová jut az a társadalom, amelyben dicsekedni lehet a gyilkossággal, még akkor is, ha a személyi éretlenség esetenként enyhítő körülmény. S mi a következménye annak, hogy kellő mértékű pénzösszeg, óvadék befizetése esetén „ideiglenesen” szabadon engedik a vádlottat, aki élve az alkalommal, nemegyszer megszökik. S a jog tökéletlenségére jellemző az is, amikor – kevés kivételtől eltekintve – ahhoz a törvényhez igazodik, amely szerint holttest nélkül nincs gyilkosság, tehát nincs büntető ítélet. Ez esetben tehát úgy kell eltüntetni a holttestet, hogy ne találhassák meg. Van, aki repülőgépen kiviszi áldozatának testét a tengerre és ott dobja a vízbe. Nincs, aki megtalálhatná.

A német televízió két adója is rendszeresen közvetíti fiatakorúak bűncselekményeinek bírósági tárgyalását. Az egyik ilyen tárgyalás során a vádlottak padján egy jó családból való, gyönyörű, húsz év körüli egyetemista lány ül. A tárgyalás végén pedig – mint apjuk második felesége megöletésének felbujtója – életfogytig tartó börtönre ítélve vezetik el a fegyőrök. A nézőnek a távolból is összeszorul a szíve. A törvény pedig kérlelhetetlen, és nem veszi figyelembe azt a „nevelést”, azt a társadalmi légkört, amelyet a szabadság fogalmának meghamisításával bizonyos médiumok képviselnek, ami főleg a fiatalokat zavarja meg értékítéleteikben. Általános tapasztalat ma már, hogy istenhit nélkül az erkölcsi értékek talajukat veszítik.

Országos megrendülést keltett egy tizenhat éves olasz lány, aki tinédzser barátja segítségével csaknem száz késszúrással megölte anyját, akit azért gyűlölt, mert fegyelmezni próbálta, amikor túl

szabados életet élt, és rossz társaságba keveredett. Az emberek egyszerűen nem akarták elhinni, hogy ilyen lehetséges. A rendőrök sem. A két fiatal tettes nem vallott. Albán menekültekre fogták a bűntettet. A hiábavaló kihallgatás után azonban a nyomozók cselhez folyamodtak. Magukra hagyták a két fiataalt a szobában, és ők azt hitték, hogy egymás között vannak. Csakhogy beszélgetésüket kívülről rögzítették. Amikor pedig egymást vádolták a szörnyű bűntettel, már nem kellett bizonyítani. Világossá vált, hogy mindketten felelősek azért, ami történt. Egy ország dőbrent meg, amikor ez kiderült, s mindazok is, akik a televízióon keresztül szemtanúi lehettek a nagyon fájó leleplezésnek. Ez olyan bűncselekmény, amelyet még a rabok is megjegyeznek, és külön pokolról gondoskodnak az anyagyilkosok számára a börtönrácsokon belül. Mit lehet tenni, hogy sokkal komolyabban vegyük a „Ne ölj!” parancsolatát?

Pál apostol nyíltan szembenéz a szabadság kérdésével, és megadja a keresztény választ, amely alapvonalaiban a humanetika válasza is egyben, bár az utóbbinál magasabb rendű motivációval. „Minden szabad nekem” – mondja az apostol. Merész szavait magyarázva azonban hozzáteszi: „De nem minden válik javamra” (1Kor 12,6). Más leveleiben pedig azt is megírja, mi az, ami általa „másoknak van javára” (1Kor 10,33). Megvan tehát az evangéliumi szintű használati utasítás: úgy használjam szabadságomat, hogy általa személyi értékeim kibontakozzanak, és mások emberi kibontakozását is segítsem. Ez pedig minden humánus családban alapkövetelmény a családtagokra nézve, s még inkább a keresztény családban: azt keresni döntéseimben, ami úgy válik javamra, hogy általam mások, a többiek javát is szolgálja. Ennek totális ellentéte a bűnözés szabadsága, amellyel a bűnözők saját magukkal mások életét is képesek tönkretenni. „Libertate perii” – tartja a latin mondas. Magyarul így mondhatnánk: „A nagy szabadságomba pusztultam bele”.

Az emberi szabadság pozitív értelemben a szeretetben bontakozik ki. Ez az Evangélium üzenete. Ezt fogalmazza meg Szent Ágoston merész szavakkal: „Szeress, és tethetsz, amit akarsz”. Az igazi szeretet ugyanis megóv attól, hogy visszaéljek szabadságommal, és azt önmagam java és embertársaim java ellen fordítsam.

Az Evangélium az üdvösségre irányuló szabadságot tanítja. Ezt nevezi Pál apostol emlékeztetés szavakkal Isten gyermekei „dicsőséges szabadságának” (Róm 8,21).

Boda László

Utazásai közben is mindig imádkozott, miközben szemlélte a teremtett világ szépségét. Szívéből hálaének és háladáshoz szól Istennek az adományokért, amelyek közül a legnagyobb: a Krisztus által megvalósított megváltás – hangsúlyozta a zárandokoknak Benedek pápa.

Szent Domonkos arra emlékeztet minket, hogy a hitről való tanúságtétel, amelyre minden keresztény hivatott a családjában, munkájában, társadalmi tevékenységében, és pihenés idején is, az imából fakad. Csakis az Istennel való szoros személyes kapcsolat adja meg az erőt ahhoz, hogy valóban át tudjuk élni a minket erő eseményeket, különösen is azokat, amelyek fájdalmat okoznak.

Emlékeztet továbbá az ima külső megjelenési formáinak jelentőségére is. Térdre borulás az Úr előtt, a tekintet rásegezése a feszületre, a megállás és elcsendesülés nem másodlagos dolgok, hanem hozzásegítenek ahhoz, hogy belsőleg, teljes lényünkkel kapcsolatba tudjunk lépni Istennel. □

IMASZÁNDÉKOK

Szeptemberre

Általános szándék: Hogy a politikusok mindig tisztességgel, becsületesen, az igazság iránti szeretettel tevékenykedjenek.

A politika rendezi és szervezi a társadalmi életet; akik igazgatják, azok a politikusok. Döntéseket hoznak, amelyek a személyek és a csoportok közötti kapcsolatokat szabályozzák; e kapcsolatok jogos, de gyakran ellentétes érdekeket vetnek fel. A politikusok egy társadalom nézeteltérésekre való hajlandóságát a demokratikus párbeszéddel rendezik el. Ezért a politikai felelősség gyakorlása valamennyi ember számára döntő fontosságú. A politikusok azok, akik megfelelően kezelhetik az érdekellentéteket és jó útra terelhetik a nyilvános vitákat; ők azok, akik döntéseket hoznak a jövőt illetően.

Ebben a hónapban a Szentatyá arra hív bennünket, hogy imádkozzunk ezekért a személyekért, egészen pontosan a tisztességükért, a becsületességükért és az igazságszeretetükért.

A tisztességükért: hogy szolgálják a közjót, vagyis úgy gyakorolják feladatukat, hogy ne alkalmazzanak hátrányos megkülönböztetést közösségek vagy személyek között, ne keressenek saját maguk számára kiváltságokat. Mindez az igazságosság emelkedett megértését foglalja magában, és személyes érdekmentességet. Ez a tisztesség tevékeny és hatékony gondoskodást is jelent a szegényekről és a kirekesztettekéről, ami olyan törvényekben konkretizálódik, amelyek védik őket, és a lehetőségek igazi egyenlőségét kínálják. Eleven szolidaritásról van szó, amely túl lép a nemzet szűk határain, és arra hivatott, hogy kiterjedjen a bevándorlókra meg az elszegényedett nemzetekre is.

A becsületességükért: hogy az erény olyan példáit jelenítsék meg, amelyekben egy társadalom magára ismer, és olyan emberi példaképekként álljanak az emberek előtt, amelyekből ihletet meríthetnek. Az igazi demokrácia nem valami hideg törvényi hálózaton nyugszik, hanem saját polgárainak demokratikus hajlamán és szokásain, akiknek a politikusaikban meg kell találniuk az erényes tevékenységre indító ösztönzést. Ez sarkallja őket nagylelkűsége, erőfeszítésekre, amelyekre minden közösségben szükség van a haladás érdekében.

Igazságszeretetükért: olyan igazságról van szó, amelyet keresniünk kell a valóság mélyében és hosszú lejárati szolgálóban; fölébe kell kerekedni a rövidlátásra csábító kísértéseknek. A betart-hatatlan választási ígéretek ilyen rövidlátó szemléletre vallanak... Az igazság fölötté áll a silány, kicsinyes értékeknek. Olyan igazságszeretetről van szó, amely magában foglalja a másik ember perspektíváinak tisztelétét, a jónak és az összhangnak őszinte keresését, hála a tiszta párbeszédnek és e párbeszéd következményeiért való elköteleződésnek.

(Francisco Alvarez de los Mozos spanyol jezsuita, Róma)

Missziós szándék: Hogy a keresztény közösségekben növekedjék az arra való készség, hogy misszionáriusokat, papokat és világiakat, valamint konkrét pénzforrásokat adjanak a legszegényebb egyházaknak.

Az Egyház olyan nagy közösség, amelyet a Föld legkülönbözőbb tájain élő emberek kisebb közösségei alkotnak. Ezek tekintélyes része igen nagy szükségét szenved. Sokaknak a hitüket nagyon nehéz körülmények között kell megélniük; vagy kevés táplálék áll mindnyájuk rendelkezésére, vagy a háborúk és erőszakosságok okozta félelem uralkodik el rajtuk.

(Folytatás a 4. oldalon)

IMA NÉLKÜL...

(Folytatás az 1. oldalról)

Mi is tisztában vagyunk gyengeségeinkkel, ezért kérjük alázatosan Isten segítségét, bízakodva könyörületének nagyságában. Liguori Szent Alfonz tehát mindenkit az imára buzdít, mert az Istennel való kapcsolat alapvetően szükséges életünkhöz, és az imával ezt a köteleket erősíthetjük, és így az isteni jelenlét is növekszik majd bennünk. Ezzel irányt kap életünk, valamint biztossá és nyugodttá válik még a nehézségek idején is.

Szent Domonkos liturgikus ünnepén a Szentatyá, folytatva az imáról szóló katekéziseit, a domonkos rend alapítójáról tanított. A spanyol szent az ima embere volt, imádtá Istent és csakis a lelkek, különösen is az eretnekségre jutottak üdvösségeért tevékenykedett. Krisztus nyomában kívánt járni, megvalósítva a három evangéliumi tanácsot, továbbá hirdette Isten Igéjét szegény életmódja által. Életé-

nek minden pillanatában az ima adott erőt neki a megújuláshoz és apostoli tevékenységéhez – magyarázta a Szentatyá.

Szászországi Boldog Jordán, aki Szent Domonkost követte a rend vezetésében, így írt a rendalapítóról: „Napközben senki sem volt nála barátságosabb, míg éjszaka senki sem volt nála kitartóbb az imában. Napjait embertársainak szentelte, éjszakáit pedig Istennek”. Szent Domonkos alakjában csodálatosan egyesül az isteni misztériumokon való szemlélődés és az apostoli tevékenység. A korabeli szemtanúk szerint Szent Domonkos mindig „Istenről és Istennel beszélt”. Ez az észrevétel is igazolja az Úrral való mélyegységét, ugyanakkor pedig elkötelezettségét arra, hogy embertársait is elvezesse erre a szeretetkapcsolatra. A korabeli szemtanúk arról is mesélnek, hogy Szent Domonkos olykor eksztázisba esett, amelynek során arca átváltozott. Ezen események után azonban mindig alázatosan folytatta mindennapi cselekedeteit, megerősödve az isteni erővel.

A MÁRIA ÚT ÚJABB SZAKASZA

Négyezer kilométernyi hálózat épül

Erdő Péter bíboros augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén megáldotta, és ezzel hivatalosan is megnyitotta a zarándokok előtt a Mariazell Csíksomlyóval összekötő gyalogos zarándokutat.

A bíboros a délelőtti ünnepi szentmisét követően a Mária Út egy kiemelt pontjánál, az esztergomi bazilikánál adott áldást a Mária Út építőire és mindazokra, akik jární fogják a zarándokutat.

A Mária Út Közhasznú Egyesület több éves előkészítő munkája után került sor az út megáldására. A közép-európai zarándokút-hálózat kelet-nyugati főága elkötelezett önkéntesek, lelkes civilek, egyházi és önkormányzati segítők, erdészetek, anyaországi és határon túli partnerek támogatásával született meg – írja a Mária Út Egyesület közleménye.

A szervezet leszögezi: példaértékű annak a kétszáz önkéntesnek a fáradhatatlan munkája, akik határainkon belül és túl napról napra végezték az út felderítését, bejárását, a szálláshelyek felkutatását, zarándoklatok szervezését 1400 kilométer hosszúságban, több száz településen. Az ő munkájuk nyomán mára már több száz zarándok járhatta be a Mária Út hosszabb-rövidebb szakaszát, emellett a zarándokok szervezett fogadásán keresztül több ezren lehettek részesei a zarándoklatoknak.

Az első jelzéseket 2009 tavaszán festették fel. Három év alatt 800 kilométeren lettek kijelölve az útjelző lila m betűk, melyek szabványos turistajelzőként, fehér alapokra kerültek rá. Pályázati támogatásokból az út egy-egy szakaszán információs táblákat, jelzőoszlopokat helyeztek ki. A ma még jelzetlen szakaszok egy részén a hagyományos turistautak jelzései mentén haladhatnak a zarándokok.

A Mária Útra nem csak Erdő Péter bíboros adott áldást: az erdélyi szakaszt Nagyboldogasszony ünnepének előestéjén Székely János és Tamás József püspök áldotta meg Csíksomlyón. Székely János fiatalokkal gyalogolt Marosvásárhelyről Csíksomlyóra. A zarándoklat utolsó két napjára erdélyi fiatalok is csat-

lakoznak hozzá a Csíksomlyói Ifjúsági Találkozó keretében. A Mária Út nyugati, az osztrák–magyar határ menti szakaszát pedig Veres András szombathelyi püspök áldotta meg Kőszegen, augusztus 18-án.

A Mária Út Közép-Európa Mária-kegyhelyeit hivatott összekötni pókhálószerűen. Ennek a több mint 4000 kilométeresre növő hálózatnak vannak főútvonalai, egyik főútvonala pedig a

Áldás az útra

Mariazell–Csíksomlyó útvonal. Ennek több pontját áldották most meg a főpásztorok. A Mária Út honlapjáról már letölthető egy GPS-fájl, ami rengeteg információval segíti a zarándokok tájékozódását, valamint elkészült egy kézikönyv is – mondta el a Magyar Kurírnak Szabó Tamás, a Mária Út Közhasznú Egyesület elnöke. Az utat már járják is a zarándokok; egy csoport, amely Szent Jobb-zarándoklatnak nevezi magát, Csíksomlyóról tart Mariazellbe, ahova szeptember 8-án, Kisboldogasszony ünnepén fog megérkezni, két hónap gyaloglás után. A következő teendő a déli útvonal, a Mariazell–Máriagyűd–Máriaradna–Csíksomlyó vonal kiépítése lesz, majd jönnek az észak-déli útvonalak, így például a Győr–Pannónhalma–Pécs és a Mátraverebély–Szentkút–Szeged útvonal kiépítése.

Magyar Kurír

A KÖVETKEZŐ EZER ÉV...

Püspöki szentmise és kenyéráldás a Délvidéken

A központi Szent István-napi ünnepség keretében püspöki szentmise volt a szabadkai Avilai Szent Teréz-székesegyházban, melyet Székely János esztergom-budapesti segédpüspök vezetett.

A székesegyház zsúfolásig megtelt az ünneplő hívekkel. A szentmisén jelen voltak a társadalmi, politikai és kulturális élet jeles képviselői is.

Székely János szentbeszédében egy tanulmány alapján öt pontban foglalta össze, hogy a mai világ mit tart „ellenségének”: ezek között szerepel a hit, a vallás, a család is. Ugyanakkor a mindennapi életből vett példákkal érzékeltette, hogy ezek az értékek ugyanakkor a legfontosabbak napjainkban is, és sokan kitartanak mellettük, még áldozatok árán is.

A szentmise után Palicsón ökumenikus kenyéráldást tartottak, melyen részt vettek a katolikus, református és evangélikus egyházak püspökei és képviselői. Az ünnepség keretében Magyarország szabadkai főkonzulja átadta Orbán Viktor miniszterelnök ajándékát a szabadkai Szent György-templomnak, amely immár a honfoglalás milléniumára készült zászló mellett a magyar államiség milléniumára készített emlékérszólót is őriz majd. Korsós Tamás felolvasta Orbán Viktornak Palatinus István plébánoshoz és a délvidéki magyarokhoz írt levelét:

„Ezen a zászlón rajta van mindaz, ami ezeréves történelmünkben fontos

sámunkra. Van azonban, ami ennél is fontosabb: a másik fele. Az ugyanis most még üres. A másik oldala még vár

Zsúfolásig megtelt a székesegyház

valamire. Ez a magyar történelem következő ezer esztendeje, ami előttünk áll még. Erre az oldalra nekünk kell megírni a történelmet. Azt az üres oldalt nekünk, magyaroknak közösen kell megálmodnunk. Budapesten, a nagyvárosokban, a falvakban, határon innen és túl. Önöknek, a Délvidék polgárainak is ez a feladatuk.”

A központi Szent István-napi ünnepséget már tizenhét éve szervezi az egyházzakkal együttműködve a Vajdasági Magyar Szövetség. Ezen a napon több ezren érkeznek Szabadkára és Palicsföldre a Vajdaság minden részéről.

Kovács Csaba/MK

AZ AUGSBURGI MISSZIÓ JUBILEUMA

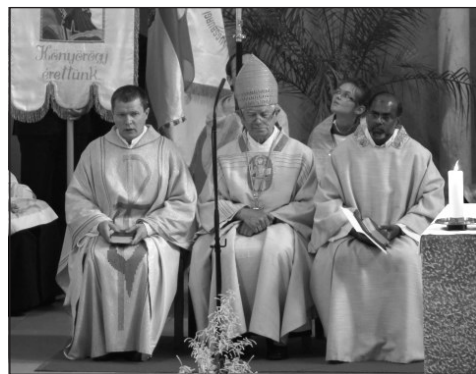
Az augsburgi Szent László Magyar Katolikus Misszió imakilenceddel készült, majd ünnepélyes szentmisével emlékezett meg fennállásának hatvanadik évfordulójáról, melyet az immár negyedik alkalommal rendezett búcsúval egybekötött kulturális nappal ünnepeltek meg június 17-én. Tekintettel a St. Martin egyházközséggel való szoros kapcsolatra és jó együttműködésre, közösen ünnepeltünk német testvéreinkkel. A hálaadó szentmisét a Szent Márton tiszteletére szentelt templomban Viktor Josef Dammertz nyugalmazott püspök, valamint házigazdaként Tompa József és Pereppadan Babu atya celebrálta.

Prédikációjában Dammertz püspök méltatta az egyházmegye területén működő idegen nyelvű missziókat, amelyekre nagy szükség van a bevándorlók, a hosszabb-rövidebb időre érkezett külföldi diákok és munkavállalók lelki fejlődése érdekében. Hangsúlyozta: a St. Martin Plébánia és a Szent László nevét viselő misszió egymás mellett élése a világegyház sokszínűségét is mutatja.

A szentmise végén – melyen Seböck Ibolya vezetésével a misszió énekkara is közreműködött – megáldották a misszió új logóját, melyet Simon András grafikusművész alkotott. Ezt követően került sor az anyaországi művész kiállításának megnyitására, a képek lelkülete és szépsége egyaránt megérintett időst és fiatal.

A népes gyülekezetet igazi bognácsgulyás, finom grillételek és frissítők várták a plébánia udvarán. Ebéd után a gyerekeket különféle játékos programok, a felnőtteket

pedig kulturális műsor várta, melyet Tóth Árpádné Masika Edit konzul asszony nyitotta meg. A köszöntő szavak mellett Magyarország bel- és külpolitikai helyzetéről, törekvéseiről tájékoztatta a jelenlevőket. Kamarazenével indult a műsor. Szabó Róbert, a fiatal testvérpár, Kaiser Bianca és Patrick, valamint Meisel Moritz játékát követően a misszió hétvégi iskolásai és óvodásai Lang Klára zenetanár vezetésével magyar népies gyermekjátékokat és népdalcsokrot adtak elő, majd klasszikus és modern balett következett. Végül az augsburgi néptáncsoport, valamint a mün-

Közös hálaadás

cheni Regös néptáncgyűttes előadásában gyönyörködhetek a jelenlévők. Elmondható: ismét változatos és színvonalas programot szervezett a misszió képviselő-testülete – sokak lelkes közreműködésével – a nagy számú magyar és német látogató számára.

Szomszéd Tamás atya négy évvel ezelőtti kezdeményezéséből hagyomány született, amelyet mindenképpen folytatni kell.

Mile Csilla

ARANYMISE BÉCSBEN

Július 8-án Bécsben adott hálát ötven éves papi szolgálatáért Makó Lajos atya; az aranymise szónoka Spányi Antal székesfehérvári püspök volt.

Az 1934-ben született Makó Lajos a székesfehérvári kisszeminarium növendéke volt, Szegeden kezdte, majd Bécsben fejezte be teológiai tanulmányait, mert 1956-ban Ausztriába kellett menekülnie. 1962-ben szentelték pappá Amerikában, s a New York állambeli

buffalói egyházmegye lelkipásztora lett. 1972-ben kísérletet tett a hazatérésre; székesfehérvári egyházmegyes papként kinevezték pilisszántói plébánosá, de nem kapott magyarországi vízumot. 1977-től 1990-ig a bécsi főegyházmegye papja volt, azóta nyugdíjas. 2009-ben a Székesfehérvári Egyházmegye papnövendékeinek képzésének, nevelésének támogatására alapítványt hozott létre. □

AZTÁN MAJD A TÖBBNEJŰSÉG?

Keith O'Brien bíboros után nemrégiben Hugh Gilbert aberdeeni püspök is felszólalt a skót kormány szándéka ellen, mellyel újra kívánják definiálni a házasságot, hogy legalizálhassák az egyenműek házasságkötését.

„Az ebédhez étel kell, a házassághoz pedig egy férfi és egy nő. Ez nem csupán társadalmi szokás. Ezt nem lehet egy kormánydöntéssel megváltoztatni. Ez az élet ténye. Bármelyik kormány hozhat bármilyen törvényt; törvényben rögzítheti, hogy minden, aminek négy lába van, asztal, még ha az kutya vagy ló is – csak hogy attól az még nem lesz úgy” – mondta a püspök.

„Hogy lehet az, hogy egy férfi házasságot köthet egy másik férfival, de nem köthet házasságot két nővel? S ha tényleg egyenlőséget akarunk, vajon miért nem vonatkozik az egyenlőség arra az unokahúgra is, aki igazán, szívből szereti a nagybátyját?” – mutatott rá a liberális érvelés következetlenségére.

„Tudom, hogy vannak homoszexuális emberek az egyházi közösségben. Ígérem, hogy mindig is szeretni és tisztelni fogom őket, és segítem a szerető Istennel való kapcsolatukban. De összeadni nem fogom őket. Ezt egyszerűen nem tehetem” – idézi Hugh Gilbert aberdeeni püspököt a Scottish Catholic Observer. **MK**

ÁLLAMI...

(Folytatás az 1. oldalról)

Szabó István, a kecskeméti Piarista Rendház házfőnöke és Zakar Péter főiskolai tanár, a szegedi Gál Ferenc Hittudományi Főiskola dékánja.

Magyar Arany Érdemkeresztet vehetett át: Klieber József nyugalmazott somberek plébános; Leányfalusi Vilmos orgonaművész, a Kalocsai Főszékesegyház karnagya; Petróczy Gábor, a kazincbarcikai Szalézi Szent Ferenc Gimnázium igazgatója; Varga János ibrányi plébános és Varga László, a kaposvári Szent Imre-templom plébánosa.

A Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetésben részesült Lévai Jánosné katolikus hittanár, Kecskemét önkormányzati képviselője és Vojtkó Ferenc, a Debrecen Televízió szerkesztő-riportere. Magyar Bronz Érdemkeresztet vehetett át Gera Lajosné, a biatorbágyi Boldog Gizella Otthon főnővérhelyettese.

*

A Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét kapta Vencser László, Ausztriában dolgozó erdélyi pap, teológiai tanár, akinek június 25-én a bécsi magyar nagykövetség épületében adta át a kitüntetést Szalay-Bobrovniczky Vince nagykövet. □

Gyerekeknek

ÚJ ÉV

Nekem mindig szeptemberben kezdődik az év. Mindig ekkor kezdtem új életet: ekkortól kezdtem igyekezni, hogy betartsam a nyár végén tett fogadalmaimat, komolyabban fogok tanulni és szorgalmasabban segítek majd otthon az édesanyámnak. És aztán anyaként is a gyerekek iskolakezdésével indult az „új év”.

A nyár végén már az iskolára gondoltam most is, eszembe jutott valami az iskoláról: egy különös szókapcsolat: „bilincses iskolák”. Tudtam, hogy valamilyen versben olvastam, de arra már nem sikerült rájönnöm, ki írta, és mi a címe. Végül nagyobbik unokám emlékeztetett: Ady Endre versében szerepel, amelynek az a címe, hogy *Üzenet egykori iskolámba*.

Fellapoztam a könyvet, és örömmel tapasztaltam, hogy az első két-három sor elolvasása után lassan eszembe jutott a többi. Tehát nem hiába tanultam meg annak idején!

És eszembe jutott az utolsó magyaróra a Duna-parti kisváros egyáltalán nem bilincses iskolájának nyolcadik osztályában. Június volt, s ujjongtunk mi is, mint a versben áll, de csak magunkban, mert szigorú tanárnőnk, *Mihályfi Olgi* néni az

utolsó órán is az utolsó csengőszóig fenn tudta tartani a fegyelmet – és a társaság többségének érdeklődését is. Ezt az Ady-verset adta nekünk akkor, amolyan útravalóként, az utolsó strófát közel ötven év után is pontosan fel tudtam most már idézni: „Bár zord a harc, megéri a világ, / Ha az ember az marad, ami volt: / Nemes, küzdő, szabadlelkű diák.”

Ha diák nem is, de nemes, küzdő és szabad lelkű az ember élete végéig megmaradhat. Ennyi év után is köszönettel tartozom ezért kedves tanáraimnak, köztük Olgi néninek, akik az által adtak nagyon sokat nekem, hogy követeltek tőlem: fegyelmet, szorgalmat, erőfeszítést.

Bár sok mindent – elfelejtettem azóta, de még ebből is sokat fel tudok idézni. Hálás vagyok érte, hogy ilyen tanáraim voltak.

És nemcsak az unokáimnak, hanem mindenkinek azt javaslom: becsülje meg a tanítóját, tanárát, akitől életre szóló útravalót kaphat.

Ez is lehet egy fogadalom most, szeptemberben, az új év, vagyis az új tanév kezdetén.

Erzsébet néni

Fiataloknak

MEGTALÁLTAM A HITEM!

Gyermekként felcseperedve annyit láttam, hogy a felnőttek megkeresztelik gyerekeiket, összehívják a rokonságot, és egy nagy ebéd keretében megünneplik az eseményt. Gondolom, velem is így történhetett annak idején. Szüleim azt mondták, hogy meg lettem keresztelve, és hogy mi katolikusok vagyunk.

Szegénységben felnőve akaratlanul is azt a gondolatot érleltem meg magamban, hogy az anyagi biztonság és jólét a legfontosabb az életben, és csakis az!

Aztán idővel kezdtem úgy érezni, hogy ez, ha fontos is, de nem a legfontosabb. És semmiképpen sem elég. Kell, hogy legyen valami jobb! Valami több! Valami érték! De hol találjam? Merre keressem? Mások hogy csinálják? Mi a titok?

Ezekkel a gondolatokkal indultam el 2006-ban Magyarországról Londonba, reménykedve, hogy jobbra fordul sorsom, és hogy megtalálom azt a valamit, amitől többnek és jobbnak fogom érezni magam.

Amikor megérkeztem egy angol családhoz, az előző béiszbizitter lány adott nekem egy címet. A volt Mindszenty Ház címét a Notting Hillnél. Ha jól emlékszem, kétszer látogattam el oda, s azután valahogy a „nagy keresésben” megfellelkeztem a házról. Az évek teltek-múltak, magával ragadott engem is a londoni „mókuserék”, az itteni „nagy élet”. Négy év elteltével, London zsúfolttá, zajossá és elviselhetetlenné vált

hirtelen: „El innen! Ki a természetbe!” A honvágy is rendesen utolért már ekkor.

Elindítottam egy fórumot egy magyarokat segítő honlapon: „Magyar társaságot keresek, akik hétvégén kirándulgatnak, összejárnak beszélgetni, kikapcsolódni, őrizgetni a magyar hagyományokat és finom ételeket főzni”. Erre a hirdetésre válaszként érkezett a Piros Buszos Kiruccanások linkje, s a feladó jó tanácsa: „Talán próbáld meg itt!” A weboldalt tanulmányozva találtam rá az Angliai Római Katolikusok Magyar Egyesülete (ARKME) által működtetett Szent István Házra is, és most már egy éve vagyok eltántoríthatatlan tagja a ház közösségének.

Így jutottam el Istenhez és a szeretetéhez, Jézus Krisztusban. Látom, hogy Jézus olyan életformát kínál, amely a háttartalan szeretetből táplálkozik, és ami-ben napról napra megtalálom a jobbat, a többet, az értéket. A Szent István Ház közösségében is megtapasztalhatom ezt a szeretetet, ami lelki erőforrást, feltöltődést jelent számomra. Köszönet érte!

És köszönet a házárt munkálkodó összes személynek, a közösség tagjainak és az ARKME vezetőinek 1954 óta!

Hiszem, hogy Isten vezérelt utamon, hogy másodjára valóban megtaláljam azt, amiért elindultam otthonról.

Borsós Anikó
egy londoni magyar fiatal

egyáltalán nem semmi! A Biblia szerint Jézus fogta ezt a szegényes hozzájárulást, hálaadást mondott, és olyan mértékben megszorította, hogy „csupán a maradványokkal tizenkét kosarat töltöttek meg”.

Az e havi missziós szándékban a pápa arra hív bennünket, hogy legyünk hálások, és osszuk meg: nem a maradékot, hanem azt, amink van, és ami hasznosabb lenne más közösségekhez tartozó testvéreinknek. Mert amikor mindenünk megvan, nem gondolunk a többiekre, akik szükségét szenvednek. A pápa arra hív: frissítsük fel a hitünket, hogy aztán közösségben éljük meg, és így megnyissuk szívünket és kezünket is a legszegényebbekkel, a leginkább szükségét szenvedőkkel való osztozásra. Biztosak lehetünk benne, hogy mindenki számára jócskán lesznek maradványok.

(Jorge Eduardo Serrano Ordóñez kolumbiai jezsuita, Róma)

Fordította: Nagy Ferenc SJ

MEGVAN A CSODA?

Megvan a csoda II. János Pál pápa szentté avatásához? Egy volt kolumbi-ai polgármesterről a pápa halálának évében állapították meg, hogy megtámadta szervezetét a Parkinson-kór. A most 68 éves Marco Fidel Rojas történetét a legolvasottabb kolumbi-ai lap, az El Tiempo foglalta össze.

Mint emlékezetes: a francia apáca, Marie Simon-Pierre is ebből a betegségből gyógyult ki, és az ő tanúságtétele döntően befolyásolta II. János Pál gyors boldoggá avatását. A kolumbi-ai Rojas 2005. december 9-én kapott agyvérzést, és ennek egyik következménye lett a Parkinson-kór. A kezelések közben 2010. december

27-én eszébe jutott, hogy a lengyel pápa is sorstársa volt ezen a téren, és gyakori utazásai során egyszer még rövid ideig beszélt is vele. Azon nyomban kínálkozott a kézenfekvő megoldás: hozzá fohászzkodott, és arra kérte, hogy gyógyítsa meg őt. Azon az éjszakán már nyugodtan aludt, másnap frissen ébredt, és legnagyobb öröme már nem kínoztta tovább a kór. Attól kezdve nyugdíjának egy részét az utazó pápa népszerűsítésére fordítja, és tavaly szeptemberben már megkapta a tekintélyes neurológus, Antonio Schlesinger Pie-drahíta szakvéleményét is, aki megállapította róla, hogy már egészséges. **VR**

HÍRESSÉGEK TANÚSÁGTÉTELE

A franciaországi Albi város katedrálisában ezen a nyáron egy lejátszó folyamatosan sugározta a szentélyben négy ismert francia személy tanúságtételét, akik hitbéli tapasztalataikat mesélik el. A projektről Paul de Cassagnac, a Szent Cecília-katedrális plébánosa beszélt a La Croix-nak.

„Április végén az albi püspök, Jean Legrez bemutatta nekünk az Úton nevű színészcsoporthoz tartozó néhány éve alakult párizsi csapat, akik spirituális darabokat visznek színre. Előadták például a Karol Wojtyła által írt, *Az aranyműves boltja* című művet, melynek hatalmas sikere volt. A csoport tagjai a javas-

lattal álltak elő, hogy tegyünk kis hangszórókat a padokba, és sugározzunk spirituális vallomásokat híres emberektől.”

A katedrális legfontosabb szerepét akarták ezzel hangsúlyozni, hiszen a templom nem csupán turistalátványosság vagy építészeti műemlek, hanem elsősorban az Istennel való találkozás színhelye. Ezek a tanúságtételek pedig jó eszköznek tűnnek arra, hogy érzékeltessék a katedrális spirituális dimenzióját, hiszen olyan emberek beszámolóit hallgathatják meg, akik megélték ezt a találkozást. Beszámolóik mutatják: a média világát uraló személyiségek is meghallják Isten üzenetét. **MK**

TÁMOGATÁS A CSERKÉSZETNEK

Együttműködik a kormány a Magyar Cserkészszövetséggel – az erről szóló megállapodást július 11-én írta alá a kabinet nevében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes és Buday Barnabás, a Magyar Cserkészszövetség elnöke.

Magyarország elmúlt száz évének egyik legnagyobb hatású ifjúsági szervezete a Magyar Cserkészszövetség. Jelenleg is nyolcezer aktív tagja van, és közel ugyanennyi fiatale egyesítenek a határon túli magyar cserkészszövetségek.

Az 1948 utáni száműzetésben a cserkészlet sokat tett a külföldön élő magyarság identitásának megőrzéséért, az 1989-ben történt újjáalakulása után pedig az értékalapon álló ifjúságnevelés Kárpát-medencei újjáélesztéséért. Az elmúlt két évtizedben közel hetvenezer magyar fiatal töltött több-kevesebb időt a mozgalomban, melynek különlegessége, hogy a Kárpát-medencében, valamint a diaszpórában élő magyarság körében kiterjedt hálózattal rendelkezik.

A magyar kormány elismerve a szövetség munkáját, átfogó, több területre kiterjedő együttműködési megállapodást kötött a Magyar Cserkészszövetséggel, annak érdekében, hogy minél több magyar gyerek és fiatal számára nyíljon meg a kisközösséggel való találkozás lehetősége. A megkötött keretmegállapodás tartalmazza, hogy kormányzati támogatást kap az alulról építkező, ifjúsági kisközösségi nevelés.

Mint a megállapodásban is olvasható: a kormányzat elismeri, hogy a kommunista diktatúra az MCSSZ 1948-as magyarországi betiltásával, tagjainak üldözésével, vagyonának államosításával jelentős kárt okozott a magyar cserkészletben. Együttal értékeli, hogy a magyar cserkészlet Magyarországon és a környező országokban élő magyarság körében, valamint a világon szórvány-

ban élő magyarok közt is megőrizte az általa képviselt értékeket a kommunizmus évtizedei alatt.

A kormányzat számára fontos, hogy az MCSSZ a saját tevékenységi területén – kapcsolatrendszere és együttműködési keretei révén a határon túli cserkészszövetségeket képviselve – be tudjon kapcsolódni minden olyan nevelési-oktatási, kulturális, szociális, egészségügyi, katasztrófavédelmi, sport-, valamint gyermek- és ifjúságvédelmi tevékenységbe, amelyet a törvény nem tart fenn kizárólagosan állami vagy helyi önkormányzati szerv, illetve intézmény számára.

A szövetség a nemzeti értékeket képviselő megmozdulások hírért, vagy az adódó lehetőségekkel, projektekkal kapcsolatos információkat Magyarországon élő, külhoni és a diaszpórában működő fiatal magyar közösségekhez juttatja el.

A fenti célok elérésére és a feladatok ellátására tízéves Összmagyar Cserkészstratégia megvalósításával készül a Magyar Cserkészszövetség, határon túli magyar szövetségekkel szorosan együttműködve.

A következő években a meglévő közel ötszáz cserkészcsapat létszámbővítésére, új cserkészcsapatok létrehozására, a cserkészlet nevelési programjának megújítására, a cserkészlet láthatóságának növelésére, helyi közösségbe való beágyazására, valamint az összmagyar együttműködés elmélyítésére törekszik a szervezet, annak érdekében, hogy minden magyarul beszélő gyerek és fiatal találkozhasse a cserkészettel. □

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Egyes közösségekben a fiataloknak kevés lehetőség kínálkozik a munkára, másutt a gyermekek szülei nem képesek megfizetni az iskolát, az öregek elhagyatottságban szenvednek, és azok, akiket testi vagy szellemi fogyatékossg nyom el, nem részesülnek megfelelő segélyben. Egyes közösségekben sok lány a korai terhesség kockázatának van kitéve, vagy magzatelhajtásra kényszerül – és a listának szinte sose érnék a végére.

Idézzük emlékeztetnünk, hogy Jézus azt kéri tanítványaitól: „ti magatok adjatok nekik enni”, és a tanítványok, abban a hiszemben, hogy semmijük sincs, így válaszolnak: „Nincs egyebünk, mint őt kenyér meg két hal, de mi ez ennyi embernek?” Az őt kenyér és a két hal azonban

Floridai levél

INDIÁN ISKOLA

Néhány hónap híján 125 éves a Red Cloud Indian School néven ismert katolikus tanintézet. 1888-ban a Holy Rosary, a Szentolvasó nevet adták neki az alapítók, az „egyik legtehetségesebb ellenfél”-ként elismert Red Cloud (Vörös Felhő) indián törzsfőnök és az általa felkért „fekete ruhások”, vagyis a jezsuiták. Céljuk ellentétben állt a hivatalos vonallal. Nem a múltjukat kényszerrel „kitörölt” egyedekkel akarták átgyúrni a gyerekeket, ellenkezőleg. Indián mivoltukhoz, értékeikhez hű, a „fehér emberek” világába sikeresen beépülő, művelt társadalom megvalósítását tűzték maguk elé. (Red Cloud meghívására munkába álltak a ferences apácák is.)

Az iskola a Dél-Dakota állambeli Pine Ridge indián rezervátumban működik. Dél-Dakota a Texastól a kanadai határig felhúzó, több államot magába foglaló, valóban óriási Nagy Síkság része. Itt található a XIX. század végi és egyben utolsó, az indiánok és az állam között megívott nagy ütközet színhelye, a Wounded Knee. Csatába vonultak az indiánok, mert felbőszítette őket, hogy az állam nem tartotta be a megállapodást. Az amerikai alakulatoknak pedig kiadták a parancsot: fegyverezzék le az indiánokat. (Az indián harcosokkal együtt voltak a nők és a gyerekek is.) A két tábor farkasszemet nézett egymással, míg egy váratlanul elsült puska dörrenése valóságos öldökléssé fajult pánikot okozott. – Ma az egykori csatatér az indiánok véráztatta szent helye, a közeli, a jezsuiták vezette iskola pedig a közös jövőre készülő generációk nevelő intézete.

Az alapítók nem vesztegették az időt. Helyi anyagokból, az indiánokkal közösen, hónapok alatt felépítették az iskolát. Kezdődhetett a tanítás. A nagyobb gyerekeket két csoportra osztották. Míg az egyik tanult, a másik a ház körül, a kerti munkákban segédkezett. Eleinte érthetően kevés diákjuk volt, ma viszont a tekintélyessé terebélyedett iskolaegyüttes száz fiatal nevel. A tantárgyak pedig már korántsem szorítkoznak a kezdeti ábécére, az órarendben éppúgy szerepel a biofizika, a vegytan, a növény- és állattan, a csillagászat, mint az idegen nyelvek, a művészetek és a sport.

A tanerők mellett óriási csapatot alkotnak az önkéntesek: a fiataloktól a nyugdíjasokig. Két évre kötelezik el magukat. Egy nyugdíjas biológianár így összegezte a tapasztalatait: „Nem tudtam, mi vár rám. Amiben részem volt, arra egyszerűen nem voltam felkészülve. Az történt ugyanis, hogy én sokkal, de sokkal többet kaptam, mint amit adtam. Nem csupán a gyerekektől, a családjaiktól is. Egyáltalán, az egész itteni élettől. Csak hálás lehetek mindeztért.”

A rezervátumokban nagyon kemény az élet. Munkanélküliség, alkohol-, drogfüggőség, szegénység. Az alapító Red Cloud mindezt nem láthatta előre, viszont tudta, hogy az ő világának az ideje lejárt. S azért, hogy a népet megmentse, megalapította a ma az ő nevét viselő iskolát, amelynek feladata egy pozitív gondolkodású, életcélt találó, és azért keményen küzdő ifjúság felnevelése.

Az elmondottak után felmerülő kérdésre, hogy milyen pénzügyi alap biztosítja az intézmény létét és a tanítás nyugodt menetét, az iskola igazgatója, Winzenburg atya válaszol: „A munkánk iránt az egész világon érdeklődő barátaink, adományozóink ötleteikkel és imáikkal is mellettünk állnak. Mérheteilen érték ez nekünk, hiszen ők nemcsak az anyagiakat biztosítják számunkra, hanem szívvel-lélekkel velünk vannak és segítenek, mert látják az eredményeinket és bíznak abban, amit teszünk...”

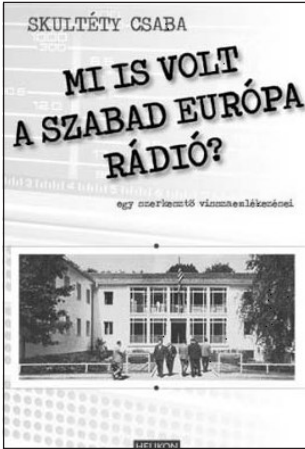
Bitskey Ella, Sarasota

EGY SZERKESZTŐ VISSZAPILLANT

Idestova immár húsz éve, hogy a Szabad Európa Rádió jelentősen lecsökkentette a Kárpát-medencébe sugárzott magyar nyelvű adásait, ami előrevetítette a több mint négy évtizeden át reményt közvetítő műsorok végleges leállítását. Skultéty Csaba, lapunk korábbi szerkesztője, aki a Szabad Európa Rádió megalapításától a '80-as évek közepén történt nyugdíjazásáig fontos szerepet játszott a műsorok alakításában, több könyvben is közreadta a cég müncheni központjában szerzett tapasztalatait. Legutóbb *Mi is volt a Szabad Európa Rádió?* című visszapiillantásában elemezte a maga nemében példa nélkül álló intézmény feladatát, és a magyarság sorsának alakulására gyakorolt hatását. Noha az Egyesült Államok adófizetői tartották fenn a rádiót, az amerikai vezetők kezdetől fogva hangsúlyozták, hogy a többi, külföldről Kelet-Európa felé sugárzó adóval ellentétben, 1951-ben magyar rádiót hoztak létre, amelyben a szabad világban élő magyarok szólnak a vasfüggöny mögé kényszerült honfitársaikhoz.

Skultéty Csaba persze nem titkolja azt sem könyvében, hogy mindez megfelelt Washington érdekeinek is: az éteren keresztül megtörni a kommunista tömegtájékoztató monopóliumát, és mintegy felkészíteni a szovjet uralom alá került országok lakosságát a csatlakozásra a szabad népek táborához. Hogy ez nem teljesen úgy sikerült, mint azt több mint hat évtizeddel ez-

előtt elképzelték, az nem róható fel a Szabad Európa Rádiónak. Ebben nagy szerepet játszott a szándék és a fogadtatás közti különbség. Még a szerkesztőségben belül is előfordult, hogy túlértékeltek egy-egy washingtoni bejelentést. Ilyen volt például az a hír, amely szerint az amerikai szenátus külügyi bizottsága Szent István napja alkalmából nyilatkozatban méltatta Magyarországot történelmi szerepét és ennek nemzetközi jelentőségét. Skultéty Csaba, aki akkor a hír-

szerkesztőségben dolgozott, természetesen vezető hírként adta le a jelentést, ami akkor, a kommunista terror tobzódása idején, ha mást nem is, de legalább lelkiert adott a hallgatónak. És a szerkesztőség tagjainak is – amit az is bizonyít, hogy a hírosztály főnöke hétvégi összefoglalójában is kiemelten kezelte a hírt. Nemrég közreadott könyvében a szerző ehhez – immár közel hat évtized távlatából – hozzáfűzi még: politikai esemény, realpolitikai tartalom nélkül. Kicsit hasonló volt a helyzet az 1956-os szabadságharc idején is, ami-

THORMA JÁNOS-VÁNDORKIÁLLÍTÁS

A kiskunhalasi Thorma János Múzeum vándorkiállítással emlékezik névadójára, a nagybányai művésztelep festőinek sorából kiemelkedő festőre, halálának 75. évfordulóján. A vándorkiállítás három országot érint: a gazdag anyag először Kecskeméten, majd egyik része a ma Romániához tartozó Nagybanán (Baia Mare), ahol haláláig dolgozott, másik része pedig szülővárosában, Kiskunhalason kerül bemutatásra.

Ezt követően szeptember közepétől három német városban folytatódik a kiállítások sora: szeptember 30-tól október 19-ig München (Kunstlerhaus), október 23-tól november 30-ig Stuttgart (Ungarisches Kulturinstitut), december 6-tól 2013. január 27-ig Berlin (Magyar Nagykövetség). A vándor-

kiállítás végül hazatér Magyarországra. Budapesten, a Nemzeti Galériában külön kiállításon lesz megtekinthető 2013. február 1-től június 2-ig.

Thorma János pályáját

Székely Bertalanál kezdte tizenhét éves korában, majd ismereteit alig egy évvel később Münchenben, a Hollósy-iskolában és a Bajor Akadémián, néhány évig pedig Párizsban tökéletesítette. 1896-ban többedmagával részt vett a nagybányai kolónia és festőiskola megalapítá-

MIÉRT JÖNNEK? MIÉRT NEM?

Hosszú közéleti tevékenységem folyamán (harminc éven át hol elnöke, hol alelnöke voltam a Ticinói Magyar Egyesületnek, hogy a SMIKK kongresszusok szervezéséről ne is beszéljek) sok tapasztalatot szereztem arról, milyen meggondolások készítetik az embereket arra, hogy bizonyos rendezvényekre, előadásokra „elfáradjanak”. A nemzeti ünnepek látogatása becsületbeli kérdés: március 15-én, október 23-án olykor-olykor megszólal a magyarok lelkiismerete. Ami azonban a konferenciákat illeti: leginkább az előadó személye, ismertsége számít. Hogy csak néhány nevet említsek: Csernochorszky Vilmos, Gosztonyi Péter, Tollas Tibor neve mindig sokakat vonzott. A témák közül főleg a politikai, történelmi fejtegetések vonzóak, bár ezek néha felszínre hozzák a véleménybeli különbségeket is. A költséget nem túlságosan kedvelt, szegény Major-Zala Lajos szereplése például hosszú időre elidegenített sokakat a lírától. Hála Istennek azért vannak olyanok is, akik a rendezők és az előadók iránti szolidaritásból is készek részt venni a rendezvényeken...

Ha szép az idő, ha esik vagy fúj: egyaránt indok lehet a távolmaradásra. Leginkább talán a „csillagok állása” a döntő. Vannak napok, melyeken mindenki tele van lelkesedéssel, energiával, és hajlandó a világ végére is elzarándokolni, más napokon viszont legszívesebben otthon gubbaszt pizzában, papucsban a televízió előtt. Ezt leginkább Afrikából származó szürke papagájom viselkedésén tudtam lemérni. Ha reggel már fáradt volt, s szárnyai alá dugott csőrrel szunyókált valamelyik sarokban, biztos lehettem benne, hogy az embereknél is hasonló lesz a helyzet, nem lehet rájuk számítani. Ha viszont vidáman fűtő-részett és ugrándozott, tudtam, sikeres lesz az esti előadás.

Nálunk, Luganóban az utóbbi időben sajnos nagyon megfogyatkozott a közönség. A tagok egy része meghalt, kiöregedett vagy hazaköltözött. A második generációs fiatalok közül pedig már csak kevesen tudnak magyarul, de ha tudnak is, nemigen ülnek be az idősek közé, akik „mindig csak a múlton rágódnak”. Akik pedig csak dolgozni jönnek (egyre többen), nemigen érdeklik a nemzeti sorskérdések. Pénzt akarnak keresni, jól szeretnének élni: „Ubi bene, ibi patria”, ahol a jólét, ott a haza. Persze ebben a körben is akadnak kivételek. Azt hiszem, Sík Sándor mondta, hogy „hiszek a kevesek egymásba tett kezében”.

Olyan is történt, hogy valaki bizalmasan megkérdezte: „Mondjátok, mennyit kerestek ezzel a munkával?”. Mert sokak számára elképzelhetetlen, hogy valaki olykor ingyen dolgozzék! Mindezek ellenére egyesületeink még mindig léteznek, s programjainkat többen-kevesebben látogatják is.

Harmincéves működésem során egyetlenegyszer fordult csak elő, hogy a meghirdetett előadásra senki sem jött. Ültünk kettesben Marzsó Tiborral (nem tudom már, akkor éppen ki volt az elnök, ki az alelnök) a Möwenpick vendéglő teraszán, és tanakodtunk, mitévők legyünk. Valaki azonban hírről hozta, hogy az olaszországi vonat, mellyel F. Gy.-nek érkeznie kellett, valami műszaki hiba miatt két órát késik. Megkönnyebbülten sóhajtottunk fel. Az írónak később azt mondtuk, hogy „sokan voltak, egy ideig várakoztak is, de aztán elmentek”.

Így végül neki volt büntudata!

Saáry Éva

Ma már tudjuk, hogy ezt kizárólag Franco tábornok vette fontolóra, de mivel akkoriban a spanyol légierő nem rendelkezett olyan csapatszallító kötelékekkel, amelyek esetleg Barcelonából felszállva akár csak Magyarországot nyugati határát el tudták volna érni, Washingtonhoz fordult, hogy Németország amerikai övezetében tegyék lehetővé a spanyol repülőgépek feltankolását. Franco kérését az Egyesült Államok kormánya kerek perec elutasította – a többi már történelem. Ebben a segít eligazodni Skultéty Csaba legújabb könyve.

Skultéty Csaba: *Mi is volt a Szabad Európa Rádió?* – Helikon Kiadó, Budapest 2011.

Vincze András

sában. Itt tanított több mint harminc évig, egyengetve az utat a modern festészet terjedése előtt. A művésztelepre nemcsak a szomszédos országokból, hanem olyan távoli földrészekről, mint India és Ausztrália is érkeztek tanulni vágyók. Volt esztendő, amikor a festőiskolának kétszáz tanulója volt.

Thorma János többször visszatért Münchenbe. Kiállításokon mutatta be képeit. 1905-ben egyik festményét a Glaspalastban aranyéremmel tüntették ki.

Több mint ötszáz, különböző stílusú alkotása bizonyítja, hogy Thorma János egyike volt a modern festészet legkiemelkedőbb terjesztőinek Magyarországon. A vándorkiállítás – nyugodtan hozzátehetjük: vissza nem térő – alkalom művészetének, munkásságának megismeréséhez.

R. Gy.

A MAGYAROK VÁNDOR PÜSPÖKE

Interjúkötet Cserháti Ferenc püspökkel

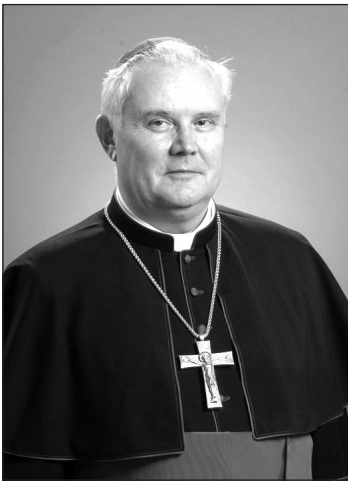
A Szent István Társulat *Pásztorok* című könyvsorozatának egyik legújabb kötetében Cserháti Ferenc, a külföldön élő magyarok püspöke vall életéről, papi hivatásáról Elmer István íróval, az Új Ember főmunkatársával beszélgetve.

Cserháti Ferenc Romániában született, Túrterebesben, édesapja hentes volt, édesanyja otthon nevelte őt és három testvérét. A családban már előtte is volt egy pap, István nevű nagybátyja személyében. A főpásztor megrendítő őszinteséggel idézi fel élete főbb eseményeit, gyermekkorának fájdalmas élményeit sem titkolva. Ezekkel együtt is úgy emlékszik vissza, hogy szép gyermekora volt: „Családunk ma is összetart. Ha segítségre szorul valamelyikünk, mindenki odaáll a másik mellé. Ez nem érdem, hanem természetes magatartás, ebben a szellemben nőtünk fel.”

Cserháti Ferencben korán felébredt a vágy a papi hivatás iránt, „szívvel-lélekkel pap akartam lenni”. Vallásos légkörben nőtt fel, családjában természetes volt a mindennapi közös ima, s ez édesapját is jellemezte. A Mária-tisztelet és a Jézus Szíve-tisztelet folyamatos megnyilvánulásai különösen érzékennyé tették a későbbi püspököt a népi vallásosság iránt. Ma is vallja: „... ha az adott időszakban intenzívebben, koncentráltabban gondolkodok Mária életére és magatartására vagy Jézus Krisztus példájára, októberben a rózsafüzér tiszteletére, ezzel belső segítséget, támaszt kapok a vallásos életben. Gyengeségünkben megerősíthetnek a népi vallásosság formái, ha tartalommal töltjük meg azokat... talán még tartalom nélkül is ér valamennyit. A gesztus ugyanis már Istenre irányítja a figyelmet, kialakul vele valamiféle kapcsolat.”

Ifjúkora a romániai diktatúra, a Ceausescu-éra első időszakára esik. Emlékei szerint „A diktatúrát a román nép többsége sem fogadta el, kényszerből vette tudomásul. A diktatúrát, a határokat ránk erőszakolták, miközben mindig természetes magyar öntudattal éltünk a határ túloldalán. Sokszor még azok is, akik beosztásuk miatt kénytelenek voltak vonalas politikát folytatni... Gyermekként átéltem a felnőttek szenvedését. A hivatalos rablást és fosztogatást, a kulákok és papok kigúnyolását. Egy voltam szülőfalum népevel, e nép minden lélegzetével, örömével, bánatával, fájdalmával és szenvedésével” – idézi fel azokat az éveket a püspök, aki a hetvenes évek végén Nyugatra távozott.

Külön fejezetben emlékszik vissza Cserháti Ferenc a mártír sorsú, krisztusi lelkületű Márton Áron gyulafehérvári püspök személyére, akinek egy időben ceremonáriusa volt: „Szellemisége, lelki kisugárzása (...) határozottságot, méltóságot, nagyságot sugárzott (...), mindig nagyon őszintének, természetesnek tűnt. (...) Soha nem láttam hatalmaskodónak.” Több, Márton Áron személyiségére jellemző epizódot is felidéz, az egyik szerint egy könyvet kért tőle, s meg akarta keresni a polcon, ám a főpásztor azt mondta, hagyja csak, ő jobban tudja, hová tette, és letérdelve kereste a könyvespolc alsó részén. „Nem esett a kegyelmes úr neheztére térdem küszni a polc előtt egy fiatal nővendék kedvéért.” Ugyancsak jellemezte a szent életű püspököt az imádságos lélek, „A legünnepélyesebb szentmisében is – II. János Pál pápához hasonlóan – nagyon összetetten tudott imádkozni. Mindenki tisztában volt vele: Istenrel beszélget. Szavainak súlya volt, nyomatékot adott mondandójának.” Cserháti Ferencet Márton Áron és II. János Pál pápa tanúsága

mindig arra emlékezteti, hogy a nehéz helyzetekben ők elsősorban imádkoztak. „Az Éggel, a Lélekkel való kommunikációban keresték a kegyelmet, amit akár ingyenes segítségnek, tanácsnak, ihletnek is nevezhetünk.”

Elmondja azt is: pappá szentelésakor, átérzve a kegyelem rendkívüliségét, hogy immár visszavonhatatlanul Istennek

szenteli az életét, zokogásban tört ki, de ez nem fájdalmas sírás volt, „Inkább annak izgalma, hogy meg tudok-e felelni a nehéz feladatnak. Úgy is mondhatnám: sírva és örömmel vállaltam a terhet. Vállaltam: Íme, az Úr szolgálja vagyok!”

A külföldön élő magyarok püspöke világlátott emberként az Európai Unióról is megfogalmazza véleményét. Meggyőződése, hogy az EU

hozzájárul ahhoz, hogy a népek közelebb kerüljenek egymáshoz, s valamilyen közös családot alkossanak. Döntő kérdés azonban, hogy „tudunk-e élni az Európai Unió kínálta demokratikus lehetőségekkel? Képesek leszünk-e megvalósítani a megálmodott Európa két nagy alapelvét: a szupranacionalitást és a szubszidiaritást elvét, képesek leszünk-e felülemelkedni az önző érdekeken, és segíteni egymást a boldogulásban, amint ezt az alapító atyák megálmodták?” A főpásztor emlékeztet rá: bár az unió gazdasági szándékkal indult, az alapítók mentalitásában, gondolkodásában meghatározóan jelen volt a keresztény értékrend, a humanista eszmény, de sajnos az utóbbi időben ez a szellem háttérbe szorult, és a gazdasági-pénzügyi technokraták vették át a hatalmat, nekik pedig „a Lélek ereje már mit sem jelent, csak a törvény, az előírás, a gépezet. II. János Pál és XVI. Benedek pápa többször emlékeztetett: Isten nélkül ez nem mehet tovább.” Ahhoz, hogy az EU a jövőben valóban betölthesse eredeti célját, sokkal többet kellene fektetnünk a szellemi és lelki képzésbe. „Többet kellene olvasni, többet foglalkozni mélyebb kérdésekkel, ki kellene lépünk önmagunk zártágából, az önzésből, mert csak közösen tudjuk megvalósítani szép terveinket.”

A sokat emlegetett új evangelizációval kapcsolatban Cserháti püspök felteszi a kérdést: „Miért beszélünk újraevangelizálásról? Hiszen folyamatosan evangelizálni kell.” Ám tapasztalatai szerint a nyugati világban az Egyház elhanyagolta kissé az evangelizációt, vagy nem úgy végezte, ahogyan kellett volna. Szerinte a krisztusi tanítás sértetlensége mellett új fogalmakra van szükség, melyeket a mai ember képes befogadni. „A prédikáció, az evangelizáció nem más, mint az Igének, Jézus Krisztusnak a továbbadása az adott kor kulturális nyelvén. De úgy látszik, valamit elrontottunk ezen a téren. Lelkiismeret-vizsgálatra szorulunk, s törnünk kell a fejünket, hogyan tudjuk (...) az apostolok lelkesedésével közvetíteni az Evangéliumot a mai világban.”

Cserháti Ferenc hangsúlyozza, hogy az újraevangelizációra sok módszer és recept kínálkozik, de valójában művészet, ami a papi hivatás biztos elsajátításán túl „egyéni ihletet, megszállottságot, kreativitást, lelkipásztori elkötelezettséget és buzgóságot követel”, az ő primíciás és püspöki jelmondatának megfelelően: „A szeretet mindent legyőz!”

Bodnár Dániel/MK

A BÖRTÖNBEN VÁLT IGAZI KÖLTŐVÉ

Tizenöt éve hunyt el Tollas Tibor

Katonaiskola, háború, sebesülés, börtön és kényszymunkatábor, forradalom, menekülés, emigráns létmód. Írás, lapszerkesztés, sorra megjelenő verseskötetek. 1990 áprilisában, harmincnégy év után láthatta újra szeretett szülőföldjét. Tizenöt éve, 1997. július 19-én tért haza Teremtőjéhez.

1920. december 21-én született Nagybarcán, Kohlmann Tivadar néven. Édesapja Kohlmann József ezredes, édesanyja Kecskéssy Jolán. Az első világháború után elszegényedett a család, akkor költöztek a gazdatiszti házba, ahol Tivadar negyedik gyermekként látta meg a napvilágot. 1945 után államosították a családi házat. Tizennégy éves korától édesanyja magyarosított vezetéknévét (Kecskési) használja. Iskoláit Nagybarcán, a református elemi népiskolában végezte. Édesapja a katonai pályára szánta, így 1931-ben Kőszegre került a Honvéd Reáliskolába, majd Sopronba a II. Rákóczi Ferenc Reáliskolába. Itt már kitűnt tehetsége a versírásban, sportban is kiválóan teljesített. 1938-ban érettségizett, és felvették a Ludovika Akadémiára.

Először Nagyváradon szolgált, majd csendőriskolába küldték, ezután Mura-szombatra került, ahol tüntetést szervezett a német bevonulás ellen. Büntetésből Kárpátaljára küldték a Tisza vonalához a hidak védelmére. 1945. február 11-én hadgyakorlat közben felrobbant egy páncéllökől a kezében. A gyors orvosi segítség mentette meg az életét. Századával az oroszok elől bujkálva az erdőn keresztül menekültek haza.

1945 januárjában újra a Tiszántúlon találjuk, ahol a hír járta, hogy a magyar férfiakat Szovjára viszik málenkij robotra. A szörnyű körülmények között szinte mindenki elpusztult, a környéken is mérhetetlen volt a szegénység. Kecskési Tibor a Honvédelmi Minisztérium megbízásából élelmiszersegélyt hozott az ottani lakosoknak. Jelenéseket küldött az angol és amerikai Szövetséges Katonai Ellenőrző Bizottságnak, ennek köszönhető, hogy ezt a területet újból visszacsatolták az anyaországhoz.

Többek között ez is hozzájárult ahhoz, hogy börtönbe került. A Gyűjtőfogházban, a váci börtönben és a tatárbanai rabbanyságban töltötte börtönéveit, melyek nem törték meg lelkileg. „Soha nem lett volna belőlem igazi költő, ha nem kerülök börtönbe” – vallotta magáról.

1954-ben a váci fegyházban összekevert néhány verskedvelő fiatall. A munkaidőből elcsent percekben, a séták alatt, a közös zárkák nagy beszélgetései indították el őt az irodalom felé, hamarosan a börtönbeli „irodalmi élet” központi alakja lett. A kéziratok hozzá futottak be, rendszerint toilette-papíron. A Tollas nevet itt ragasztották rá. A börtönörök jóindulatán is múlt, hogy több hónap kitartó munkája után elkészülhetett az első „verseskötet”, melynek nagy sikere volt. Három kötet jelenhetett meg a börtön nyilvánossága előtt *Füveskert* címen.

„Amikor a sötét odúba zártak, onnan nem reméltem visszatérést, számomra a fény hiánya volt a legfélelmetesebb. Évek során kenyérbe csempészett ceru-

zacsonkokkal írt tizenkét kötetnyi verset gyűjtöttem össze magam és cellatársaim verseiből, fordításaiból.”

1956. július 25-én feltételeken szabadlábra helyezték, ezután a nagybarcai állami gazdaságban helyezkedett el, majd felkerült Pestre fűtőnek. A forradalom kitörésekor a Budapesti Nemzetőrség összekötő tisztjeként szolgált, de a fegyveres harcokban nem vett részt. November 5-én Ausztriába távozott. Három kötetre való verset vitt magával Nyugatra, melyek 1958-ban Bécsben nyomtatásban is megjelentek, és nagy visszhangot váltottak ki. Hét nyelvre lefordították őket.

„Igazából a börtön tett költővé, amely megkövetelte, hogy az ember befelé forduljon... A szenvedések között meg kellett írni, hogy az élet milyen szép.”

A Bécsbe menekült börtöntársak úgy érezték, hogy folytatni kell a szellemi harcot. *Nemzetőr* címmel magyar és világnyelveken megjelenő lapot alapítottak, mely 1956. december 1-jén jelent meg Münchenben. A lap kiadója és főszerkesztője négy évtenedden keresztül Kecskési Tollas Tibor volt.

A *Nemzetőr* elsősorban a világban szétszóródott emigráns magyaroknak készült. Folyamatosan tájékoztatta olvasóit a magyarországi és az emigrációban zajló eseményekről, kilencvennégy országba postázták. A lap értesítette elsőként a világot arról, hogy Magyarországon 1959 októberében fiatalkorúakat végeznek ki. A nyugati közvélemény felháborodása és jeles személyiségek közbenjárása az ENSZ akkori főtákaránál végül meghatárolásra készítette Kádárék bosszúhadjárátát.

Tollas Tibor fáradszaktalanul járta a világot, felkereste emigrációban élő honfitársait, akik lelkesen hallgatták verseit. Járt az Egyesült Államokban, Kanadában rengeteg barátot szerzett, neves politikusokkal és a szellemi élet képviselőivel kötött ismeretséget. Ellátogatott Afrikába is. Minden alkalmat megragadott, hogy a nagyvilág valóságos képet kapjon a kommunizmus borzalmairól.

1990 tavaszán jöhetett haza először Magyarországra. Ellátogatott szülőfalujába is, ahol nagy örömmel fogadták. Ettől kezdve rendszeresen hazalátogatott, járta az országot, kapcsolatba került a Magyar Írószövetséggel, irodalmi esteket tartott, filmet forgattak az életéről. 1992-ben rehabilitálták, több elismerést kapott, köztük a Magyar Köztársaság Babérkoszorúval Ékesített Zászlórendjét. Hosszú betegség után 1997. július 19-én, 77 éves korában Münchenben hunyt el.

Honfitársai, rabtársai és szülőfalujának lakosai búcsúztatták, végakarata szerint a nagybarcai temetőben temették el. Szülőházában 2000-ben emlékszobát avattak, a falu iskolájában rendszeresen szerveznek irodalmi esteket, versmondó versenyeket – őrzik az emléket.

Rózsásné Kubányi Andrea

KÖZI HORVÁTH JÓZSEF

Felújították a sírtáblát

Helyi felajánlásnak köszönhetően felújították az agyagosszergényi temetőben nyugvó Közi Horváth József sírtábláját. A néhai pap-politikust 1992. november 4-én helyezték végső nyugalomra szülőfalujában. Négy évvel korábban, 1988. május 26-án hunyt el a németországi Oberhachingban. A hu-

szadik évfordulón, 2012. november 4-én, vasárnap a nevét viselő népfőiskola megemlékezést szervez. Az ünnepi szentmisét Pápai Lajos győri püspök, az emlékbeszédet Surján László EP-képviselő mondja. A sírtáblán ez olvasható: „Szóval, tollal, tettel küzdött a haza és az Egyház boldogulásáért!” □

HÍREK – ESEMÉNYEK

Változások a Nagyszombati Főegyházmegyében

Felmentette Róbert Bezák nagyszombati érseket július 2-án XVI. Benedek pápa. Az intézkedést az év eleji apostoli vizitáció eredményével indokolták. Bezák érsek utódjának kinevezéséig a főegyházmegye vezetését Orosch János segédpüspök, apostoli adminisztrátor látja el. Augusztus 1-jén Orosch János püspöki helynökké nevezte ki Kiss Róbert gútai esperesplébánost a nagyszombati érsekség magyar ajkú hívei részére. Az új magyar püspöki helynök 1972. október 17-én született Jókán. 1997-ben szentelték pappá a pozsonyi Szent Márton-székesegyházban.

Önálló perjelség: Tihany és Győr

Monostoruknak függetlenné és önállóvá válását ünnepelték július 1-jén szentmise keretében a tihanyi bencések. A Várszegi Asztrik püspök, pannonhalmi főapát által aláírt alapító okirat szerint a Magyar Bencés Kongregáció keretén belül működő önálló monostorként megalapítatik a Szent Ányos bencés perjelség, szerzetesi intézmény, megnevezése a történelmi hagyományokra tekintettel Tihanyi Bencés Apátság.

A győri Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumban dolgozó szerzetesek ugyancsak önálló közösséget alkotnak immár: a Szent Mór bencés perjelség önállóságát a június 14-i Te Deum alkalmával hirdette ki a pannonhalmi főapát. A tihanyi közösség előljárója Korzenszky Richárd, a győrié Horváth Dori Tamás perjel.

Magyarok Taizében

Az idei nyáron a szokásosnál is több magyar kereste fel a taizéi szerzetesközösséget. Több egyházmegyből indultak el egy-egy hétre, július 23-tól a Kaposvári Egyházmegye szervezésében hetven fiatal érkezett Taizébe, ugyanakkor száznál is többen érkeztek Vajdaságból, és ott volt a sepsiszentgyörgyi magyar nyelvű színház népes csoportja is. A fiatalok részt vettek a szerzetesek három imaóráján, napközben délelőtt bibliai bevezető előadásokat hallgattak különböző nyelveken, délután kis csoportokban dolgozták fel a hallottakat. Balás Béla kaposvári püspök meglátogatta egyházmegyéje fiataljait, magyar nyelvű

szentmisét celebrált, és találkozott Alois testvérrel, a közösség vezetőjével is.

Az eutanázia ellen

Nagy-Britanniában országos konzultációt indítottak egy új törvényjavaslat kapcsán. A kezdeményezés a januárban közzétett Falconer-jelentés ajánlásait követi, amely azt kérte, tegyék lehetővé a közreműködéssel elkövetett öngyilkosságot a végső stádiumban levő betegek számára. Nagyon keményen reagált a javaslatra Peter Smith southwarki érsek, az angliai és walesi püspöki konferencia keresztyény és állampolgári felelősség bizottságának vezetője. A főpásztor rámutat: sokkal inkább védelmezni kellene a legelesettebb embereket, arra lenne szükség, hogy a végső stádiumban levő betegeknek egyetemesen hozzáférhető és megfelelően finanszírozott, szenvedésüket enyhítő, úgynevezett palliatív kezelést biztosítsanak.

Vérrel könnyező Mária-szobor

Zarándokok ezrei keresik fel azt az indiai Szűzanya-szobrot, amely július 14-én kezdett vérrel könnyezni egy karmelita rendház kápolnájában – olvasható az Indiai Katolikus Püspöki Konferencia honlapján. A ghaziabadi karmelita rendház kápolnájában az esemény megismétlődött. „Ezúttal erősen ömlött a vér, az asztalra is lefolyt” – mondta Joy Kizhakkayil házfőnök.

Felmérés a vallásosságról

A Nemzetközi Gallup Szövetség 57 ország lakosságának (a világ össznépeségének több mint 73 százaléka) vallásosságáról készített felmérést. Összességében a válaszadók 59 százaléka mondta magát vallásosnak, 23 százaléka nem vallásosnak, 13 százaléka pedig meggyőződéses ateistának. A következő országokban a legmagasabb a magukat vallásosnak nevezők százalékos aránya: Ghána, Nigéria, Örményország, Fidzsi-szigetek, Macedónia, Románia, Irak, Kenya, Peru, Brazília. A meggyőződéses ateisták aránya Kínában a legmagasabb, aztán következik Japán, Csehország, Franciaország. A vallásosság terén a legnagyobb, 20 százalék fölötti visszaesést a következő országokban tapasztalták: Vietnam, Írország, Svájc, Franciaország. □

SZÁJRÓL SZÁJRA

A magyarok szimfóniája

Egyszer Gellért püspök, aki egy bajba jutott híven segíteni akart, egyik hű társával, Walter mesterrel a királyhoz sietett. Ahogy mentek, egyszer csak elestledtek, ezért egy erdős részen, amely disznók makkoltatására nagyon alkalmas volt, megszállottak.

A vándorok eltörődött testtel elaludtak, s hát éjfél tájban nagy zúgást hallottak. Erre mind a ketten felriadtak.

Malomkő zúgását hallották, pedig ott a közelben nem állott malom. Elcsodálkoztak a malomközúgáson, és még jobban, amikor egy dal is felcsendült: a kézi malmot hajtó asszony dalolni kezdett.

Amikor a püspök a dalt meghallotta, odafordult Walter mesterhez, és azt kérdezte tőle:

– Hallod-e a magyarok szimfóniáját, miképpen szól?

És mind a ketten nevettek azon az éneken.

Az asszony erről semmit sem tudott, csak forgatta a malomkövet, és énekelt tovább. Az ének pedig felszállt a magasba.

Gellért püspök nem alhatott tőle, ezért elővett egy könyvet, és az ágyban olvasni kezdett. De nem tudott a szent könyv-

re figyelni, ezért ismét Walter mesterhez fordult, és azt kérdezte tőle:

– Mi ennek a dallamnak a lejtése? Te értesz hozzá, hiszen kántor is vagy. Aztán meg ugyan ki énekel éjszakának idején? Mert úgy megragadott ez az ének, hogy az olvasást sem folytathatom miatta.

Azt mondta erre Walter mester:

– Egy népdal dallamát halljuk. Ami pedig a személyt illeti: a házigazdának a szolgálója énekel, aki kézi malmon gazdája gabonáját őrli.

Kérdezte a püspök:

– Ügyességgel vagy erővel hajtják-e a malmot?

– Ügyességgel is, meg emberi erővel is, mert a szolgáló saját kezével forgatja körbe a malomkövet.

Azt mondta erre a püspök:

– Milyen csodálatos dolog ez! Ha ügyesség, emberi ész nem volna, ugyan ki tudná a fáradságos munkát elviselni? Boldog ez az asszony, aki másnak hatalma alatt él, és nehéz szolgálatát ilyen vidáman, zúgolódás nélkül végzi.

Gellért püspök nem feledkezett meg a szolgálóról, másnap nem csekély összegű pénzt adatott neki.

(Szent Gellért legendája nyomán)

VIZITÁCIÓ BRAZÍLIÁBAN

A pannonhalmi főapát, a Magyar Bencés Kongregáció prézese a Szent Gellért Apátságban a múlt évben elkezdett általános vizitációt fejezte be mostani látogatásával. Várszegi Asztrik főapát Albin atya tolmácsolásával hallgatta meg a brazil rendtársak beszámolóit; konventgyűlést tartott és meglátogatta Itapeserica da Serrán, a Szent Gellért Apátság tanulmányi házában élő fiatalokat. A ma túlsúlyban brazil származású szerzetesekből álló közösségnek jelenleg 16 ünnepélyes fogadalmas és felszentelt tagja, két novíciusa és három jelöltje van. A szerzetesi életforma mellett lelkipásztori és iskolai munkát végeznek, illetve egy nagy oktatási intézményt vezetnek: óvoda, általános és középiskola, összesen 1600 fiatallal.

A Sao Paulo-i Szent Imre Kollégium testvériskolai kapcsolatot tart fenn a pan-

nonhalmi és a győri bencés iskolával. Szeptember 8-ra várják Pannonhalmára a Szent Imre Kollégium vezetésének kilenc tagú küldöttségét.

Egy-egy ilyen testvéri vizitáció elmé-

A főapát és braziliai rendtársai

lyíti a két közösség kapcsolatát, tudatosítja a szerzetesekben hivatásuk mélységét, Krisztus szeretetére irányultságukat.

Pannonhalmi Területi Főapátság

SZATMÁR ÉS INNSBRUCK

Manfred Scheuer püspök vezetésével harmincegy fős küldöttség látogatott júliusban az osztrák egyházmegyből Szatmárnémetibe, hogy aláírjanak egy partnerségi nyilatkozatot. A két egyházmegye közötti együttműködés már a rendszerváltás után megkezdődött: első sorban a karitás területén, a segélyezések szintjén, de ezzel párhuzamosan folyamatosan épült pasztorális vonalon is. Nemrég megfogalmazódott annak igénye, hogy nyilatkozatban is kimondják ezt a partnerséget.

A vendégek fogadásakor Schönberger Jenő püspök visszaemlékezett a kapcsolatfelvétel időszakára, és köszönetet mon-

dott a sok különféle támogatásért. Az innsbrucki főpásztor pedig rámutatott: az együttműködés tulajdonképpen százhetven évvel ezelőttre nyúlik vissza, amikor Zamsból az irgalmas nővérek egy bécsi, köztes megállóval Szatmárig jutottak.

Az Innsbrucki Egyházmegye küldöttségének tagjai a látogatás során megismerkedtek az egyházmegye történetével, felépítésével és működésével, a különböző pasztorális irodák tapasztalataival, de a vendégek ellátogattak különböző szerzetesrendekhez, plébániai és lelkeségi közösségekhez, igyekeztek minél alaposabb képet kapni a szatmári valóságról.

MK

MAGYAR ÉTTEREM RÓMÁBAN

Kovács Gergely pápai káplán, a Kultúra Pápai Tanácsának irodavezetője július 12-én megáldotta a Szent István Zarándokház közelében megnyílt magyar étterem épületét, dolgozóit és vendégeit.

A János vitéz (Giovanni il Prode) nevét viselő étterem ünnepélyes megnyitáson jelen volt Győriványi Gábor, Magyarország szentszéki nagykövete, valamint több Rómában dolgozó magyar dip-

lomata, pap és művész is. A meghívott vendégek között volt Roberto Ruspanti, az udinei tudományegyetem magyar nyelv és irodalom tanszékének vezetője, a János vitéz műfordítója, a magyar irodalom és kultúra olaszországi terjesztője.

Az esemény azért is jelentős, mert évtizedek óta nem működött magyar étterem az Örök Városban.

Vatikáni Rádió

KRISZTUS-KILÁTÓ ERDÉLYBEN

Az erdélyi Farkaslaka közelében gigantikus méretű Krisztus-szobrot emeltek. A 953 méter magas Gordon-tetőn álló, húsz méter magas, rozsdamentes acélból készült kilátó építését a bogárfalvi Protemp Alapítvány kezdeményezte, nem titkoltan olyan turista látványosságnak, amely a környék más nevezetességeire is felhívja a figyelmet. A kezdeményezésnek hamarosan bírálói is lettek. Egyesek szerint az ilyenfajta túlméretezés nem illik a széke-

lyek vallásosságához, s az mégúgy sem, hogy egy Krisztus-szobor kilátóként szolgáljon. Mások nemesebb célokra fordították volna az így felhasznált több mint kétszáz ezer eurót.

Az építményt sokan látogatják. A kilátó egyik leglelkesebb támogatója a tavaly elhunyt Hajdó István, korábbi gyergyószentmiklósi főesperes volt. A Gyulafehérvári Érsekség Egyházművé-

szeti Bizottsága nem dicsérte meg a kezdeményezést, de szerintük a kivitelezők nem sértettek egyházi törvényt.

A tárt karú Krisztus-szobor a székeljudvarhelyi Zawaczky Walter szobrász tervei alapján készült el. A közel kétméteres, masszív betonalapzaton álló, nyolctízemeletes tömbház magasságával vetekedő Jézus-kilátó törzsét horganyzott vasból, palástját, fejét és kezeit inoxszal bevont fémből készítették. A hat részből álló szerkezet belsejében csigalépcső vezet a magasba a nyakrészig.

Az utolsó lépcsőről létrán lehet a fejbe jutni, ahonnan tiszta időben még a Fogarasi-havasok is szemügyre vehetők.

A vélemények megosztottsága ellenére is kétségtelen, hogy a Gordon-tetőn Kelet-Európa legnagyobb fémből készült Krisztus-szobra várja a látogatókat.

jm

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com
Miséző helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge, Birmingham; www.magyard-katolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miséző helyek: Rochdale, Wolverhampton, Nottingham. Manchesterben minden szombaton este 7-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043 -1/ 526 49 72 25. Miséző helyek: Bécsújhely (Szent József-templom) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, T.: 0043-1/3191403-18, E-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, Előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: kersztfalvi@freemail.hu
Miséző helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, Tel.: 0043-316/68 21 2421; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor a Kalvarienberg-Kirchében, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungamseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: (0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax), E-Mail: emest.szabo@diozese-linz.at; Miséző helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Tatár Zoltán János, A-9854 Malta 74, Tel.:0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, E-Mail: tzoltanjanos@gmail.com; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Kovács József, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, www.magyardmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, mise minden 1. vasárnap: Chapelle Mère Thérèse, Rue Luizet, 69130 Ecully, Maison Louise Thérèse, 10 av. Edouard Payen, F-69130 Ecully, Tel.: 0033-4/72 860841.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap első vasárnapján 15.00, Boldog Władysław z Gielniowa-templom, Przy Bazantarni u. 3., a metró Natolin megállójához közel. Kivétel március, mivel március 15-re való tekintettel március 11-én lesz.

Krakkó: minden hónap 3. szombatján Lagewnikiban a Szent Fausztina-templom magyar kápolnájában. Pénteken már Krakkóban vagyok szombat estig, tehát lelki beszélgetés, gyónás előzetes egyeztetés után bármikor lehetséges. Mobil: +4869/6619979 Cím: Nagy G. Emmanuel, Przy Bazantarni 3C 02-793 Warszawa, Poland.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-Mail: augsburgimisszio@web.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Miséző helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig. Tel.: 0049- 911/507 57 96.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/ 238060. Fax: 0049-221/ 232120; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limbürg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel:

Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de; Nyugdíjas kíségitő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyek:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; Fax: 0049-251/144 29 31. E-Mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommem, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre és Ft. Pilis György (0049-731/38 85 61 15), Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle -Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de; www.stuttgarti-katolikusok.de

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg, Telefon: 0049-931/38 62 43, Fax: 386-405.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaletto, 481, 00151 Roma, Telefon és fax: 0039 06 6530 796, mobil: 00 349 348 79 52 165, italiamissiohu@gmail.com, Miséző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell'Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonyka-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Via del Casaletto, 481; 00151-Roma, tel.: +39-06 653 6573, fax: +39-06 6988 7368, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-44/36 23 303. E-Mail: f.vizauer@gmx.ch; Miséző helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Popa Péter, Tel.: 0041-26/321 1925. Szentmise minden hó 1. vasárnapján 11.30-kor a fribourgi Krisztus Király-plébánia-templom jobb oldali részén található Miasszonyunk-kápolnájában (Rte du Comptoir 2, CH-1700 Fribourg). E-mail: abbe@petrupopa.ch; www.fribourgmise.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Tel.: 0041-21/6478 678.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-Mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Wasgenring 47, CH-4055 Basel; Tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

*

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., Tel/Fax: +36-1/266-4515, E-mail: cserhati@katolikus.hu □

LENGYEL–OROSZ MEGBÉKÉLÉS

Kirill orosz ortodox pátriárka és Józef Michalik, a lengyel katolikus egyház püspöki karának vezetője augusztus 17-én a varsói királyi várban megbékélési nyilatkozatot írt alá, amelyben nemzeteiket párbeszédre szólították fel.

A lengyel egyház és a kommentátorok az eseményt történelmi jelentőségűnek tartják, mert Kirill az első orosz egyházi vezető, aki hivatalos látogatást tett Lengyelországban, és először írt alá ilyen dokumentumot a katolikus egyház magas rangú képviselőjével.

A felhívás a több mint ezeréves szomszédságra visszatekintő, befolyásért harcoló, kölcsönösen ellenséges egyházak történetében az első közös dokumentum, amely a két egyház hívóit felszólítja, hogy „könyörögjenek Istenhez a kölcsönös sérelmek, igazságtalanságok és gonosz tettek megbocsátásáért”. Kiemeli, hogy a megbékélés egyik feltétele a megbocsátás, mindkét nemzet képviselőinek barátnak és testvérnek kell tekinteniük egymást.

A dokumentum közös feladatokat is megfogalmaz a két keresztény egyház

számára a modern kor elvilágiasodásával szemben. Az ember élete ellen elkövetett súlyos bűnnek, a modern civilizáció szegényének nevezi az abortuszt és az eutanáziát, amelyeket a terrorizmussal és a fegyveres konfliktusokkal hasonlít össze. Az egynemű párkapcsolatokat is bírálja, hangsúlyozva, hogy „minden társadalom alapköve a család, azaz a férfi és nő tartós kapcsolata”.

A lengyel katolikus egyház több képviselője a sajtónak adott interjúkban kiemelte, hogy a két egyház közös felhívása útjelző és a krisztusi megbocsátás jele, ugyanakkor a két nemzet „még nem kész a teljes igazság feltárására”. Szerintük a történelmi kérdésekben még nehéz dűlőre jutni az orosz féllal, így a dokumentumban nem lehetett kitérni konkrét események megítélésére.

A lengyel és az orosz egyház közötti párbeszéd 24 éve kezdődött, amikor Józef Glemp primás Oroszországba látogatott a kereszténység felvételének milenniuma alkalmából. A kapcsolatok Kirill elődje, II. Alekszij 2008. évi halála óta felélénkültek.

Erdő Péter bíboros, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának elnöke levélben üdvözölte Józef Michalik érseket és Kirill pátriárkát, és történelmi jelentőségűnek nevezte az általuk aláírt megbékélési nyilatkozatot. Kifejezte reményét, hogy a nyilatkozat az első lépés lesz a Lengyelország és Oroszország közötti kapcsolatok új útján, és példát mutat mindenki számára, aki még nem bízta rá magát az isteni bölcsességre, amely a megbocsátáshoz és a kiengeszteléshez vezet.

Magyar Kurír

HIRDETÉSEK

Hévízen, aától 100 és 1000 m-re apartmanok kiadók. 25 EUR/2 fő. E-mail: info@hevizholiday.com. T.: 0036-83/341 063.

Szakképzett ápolónő (53), több mint 20 éves külföldi tapasztalattal, magyar családnál, nemi és korhatár nélküli betegápolást és háztartást vállal. T.: 0036-70/385 19 49.

Budán – RÓZSADOMB – kedvező áron eladó 1,5 szobás 47 m² lakás. T.: 0049-176/64 3297 68.

Mainzban élő 65 éves hölgy, komoly szándékkal korban hozzáillő nem dohányzó férjet keres. T.: 0049-(0)6131/93 20 444.

Németország területén magyarul beszélő házaspárnál vagy egyedülálló személynél ápolást-gondozást, házzvezetőnői teendők el látását vállalom. Leinformálható, gyakorlat-tal rendelkező, fiatal 45 éves nő vagyok. T.: 0036 -70/639 1127 v. 0049-(0)151/636 236 84, e-mail: polyik.ilona@gmail.com

A katolikus, református, evangélikus kiadók gazdag választéka:

www.egyhazikonyvklub.hu

Szinte mindegyik könyvre, DVD-re, CD-re kedvezmény!

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNK BEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánásokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ
 Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
 Telefon: (0049) 89/98 26 37
 Telefax: (0049) 89/98 54 19
 E-mail: eletuenk@gmx.de
www.ungarische-mission.de

*
 Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc
 Felelős kiadó: Merka János
 Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
 A szerkesztőbizottság tagjai:
 Ramsay Győző,
 Vincze András

*
 Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHSPRACHIGE KATHOLISCHE MISSION
 Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
 Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
 Telefon: (0049) 89/98 26 37
 Telefax: (0049) 89/98 54 19
 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
eletuenk@gmx.de

*
 Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
 11 Exemplare
 nach Übersee mit Luftpost USS 60

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
 Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR
 Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
 Tengerentúlra USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
 Ungarischsprachige Katholische Mission
 Sonderkonto „ÉLETÜNK”.
 Postbank München
 Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
 IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PBNKDEFF
 *
 Erscheint 11 mal im Jahr.
 Satz: ÉLETÜNK
 *
 Druck: AMPER DRUCK GmbH
 Am Fohlenhof 5.
 82256 Fürstenfeldbruck
 *

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.